



מ"ת 73697/01/20 - מדינת ישראל נגד א.א.ק.עציר)

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 73697-01-20 מדינת ישראל נ' א.ק.עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשת מדינת ישראל
נגד משיב א.א.ק.עציר)
החלטה
כתב האישום

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים, תקיפת בת זוג, תקיפה חבלנית של בת זוג ונהיגה פוחזת של רכב.

על פי כתב האישום, המשיב והמתלוננת הינם בני זוג לשעבר ופרודים מזה כשנה.

ביום 25.1.20, הגיע המשיב למקום שהותה של המתלוננת ברכבו וביקש ממנה להיכנס לרכב כדי לשוחח איתה. לאחר שנכנסה לרכבו, החל המשיב בנהיגה פרועה מהמקום, תוך שהמתלוננת צועקת לעברו לעצור וכן לחצה על הצופר כדי שעוברים ושבים ברחוב יבחינו בה.

בהמשך לכך, המשיב איים על המתלוננת בכך שאמר לה: "היום את מתה, אנו עושה עכשיו תאונה, שנינו מתים או שאת סותמת את הפה שלך ועולה איתי לדירה" וכן אמר לה: שהיא יודעת שהוא מסוגל לזה ושלא אכפת לו למות.

לאחר שהמתלוננת סירבה לעלות לדירת המשיב ואמרה לו שברצונה להתקשר לאמה, תקף אותה המשיב בכך שאחז במכשיר הטלפון שלה, משך אותו בחוזקה עד שחילץ את המכשיר מידה וכן תקף אותה בכך שהכה בה באזור בית החזה ואמר לה: "תרגעי".

בהמשך לכך המשיך המשיב בנסיעה בעוד המתלוננת ממשיכה ללחוץ על הצופר. אז תקף אותה המשיב בכך שדחף אותה מס' פעמים ואמר לה: "תרגעי" וכן נעל את דלתות הרכב כדי למנוע ממנה לצאת.

עוברת אורח הבחינה במתרחש בעת שכלי הרכב עמד ברמזור, ניגשה לכלי הרכב בצד בו ישבה המתלוננת. אז התחלף הרמזור לירוק והמשיב החל בנסיעה, תוך שהוא חולף על פניה של העדה בנסיעה פרועה, נוהג במהירות ובולם באופן פתאומי לגבי כל הנסיעה.

עמוד 1

בהמשך המשיב עצר את הרכב ואז הצליחה המתלוננת לפתוח את הדלת ולצאת.

אז תקף המשיב את המתלוננת בכך שנסע לאחור עם הרכב ופגע במתלוננת באמצעות דלת הרכב והמתלוננת נדחפה הצידה.

בהמשך לכך המשיב אחז במכשיר הטלפון של המתלוננת וסירב להשיב לה אותה, חרף בקשותיה וכן תקף את המתלוננת בכך שהניח את שתי ידיו על החזה שלה ודחף אותה לאחור.

בהמשך לכך המשיב רץ לביתו. המתלוננת פנתה ל-5 גברים שראתה ברחוב ושזהותם אינה ידועה וביקשה את עזרתם בהחזרת מכשיר הטלפון שלה. המתלוננת והאחרים עלו ועמדו בסמוך לדירת המשיב. המתלוננת פתחה את דלת הדירה וביקשה מהמשיב להחזיר לה את מכשיר הטלפון שלה. אז המשיב תקף אותה בכך שאחז בידיה ואמר לה: "תכנסי לבית שלי, מה את מפחדת ממני". אז ניגש המשיב אל אחד האחרים ותקף אותו בכך שתפס בחולצתו והכה בו מספר פעמים באגרופים, תוך שאומר לו: "מי אתה, מה אתה מתערב".

בהמשך לכך ולאחר שהאחרים עזבו את המקום, הבחינה המתלוננת במכשיר הטלפון של המשיב, לקחה אותו ועזבה את המקום.

בהמשך לכך המשיב השתמש במכשיר הטלפון של המתלוננת, חייג ממנו, חסם את מספרי הטלפון של אמה ואחותה, חסם אנשי קשר באפליקציית "פייסבוק", צילם התכתבויות בין המתלוננת לבין בן זוגה מתוך מכשיר הטלפון שלה ושלח אותן לעצמו, שינה את כינוי בן זוגה של המתלוננת והוסיף לו "בן שרמוטה".

בהמשך הלילה בעת שהמתלוננת שהתה בביתה, הגיע המשיב לשם, צעק וקרא אליה, זאת עשה כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול.

ביום 15.3.19 במסגרת ויכוח בין המשיב למתלוננת על רקע חשדו של המשיב שהיא בוגדת בו, טרק המשיב ארונות, שבר כוס זכוכית על הרצפה, שבר את מחליק השיער של המתלוננת בעת שהיא מבקשת ממנו להפסיק. כמו כן ניגש לעברה וסטר בחוזקה בפניה.

בהמשך, קרע את חולצתה, איים לפגוע במתלוננת באומרו: "אני יושב עליך היום שבעה".

בהמשך לכך, תקף את המתלוננת בכך שליפף את חולצתו סביב צווארה, חנק אותה ומשך אותה לעבר הרצפה. לאחר שנפלה, המשיך לתקוף אותה בכך שבעט בה מספר פעמים בכל חלקי גופה ובראשה. בעודה מוטלת על הרצפה, אחז בשערותיה וגרר אותה על הרצפה עד לחדר, כאשר על הרצפה היו שברי זכוכית שפצעו את המתלוננת ובעודה צועקת. כן המשיך ותקף אותה בכך ששפך לתוך פיה בקבוק מים, תפס אותה בצווארה בשתי

ידיו וניער אותה בחוזקה בעוד היא צועקת : "הצילו".

בהמשך, ניגש לחלון ומשהבחין בניידת משטרה, החל לנקות את הבלגן שהיה על הרצפה ואמר למתלוננת להתלבש מהר שלא יראו.

כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים בצווארה, אדמומיות במצח, חתך בברך ימנית.

את המעשים ביצע כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

במועד כלשהו, לאחר שנפרדו, הגיע המשיב למתלוננת התנצל בפניה על מעשיו וכן קעקע על גופו את האות הראשונה של שמה ואת כינויה.

בקשה

2. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, בשים לב למעשים המיוחסים לו ולמסוכנות העולה מהם, בפרט כאשר העבירות מבוצעות תחת השפעת אלכוהול.

המדינה מפנה לחזקת מסוכנות סטטוטורית, שכן מדובר בעבירת אלימות בבן משפחה, כמשמעות בחוק.

טענות הצדדים

3. ביום 30.1.20 עוד בטרם העתקת חומר החקירה, העלה ב"כ המשיב טענות הנוגעות לחומר הראיות ולנסיבות בכללותן ועתר לשחרר את המשיב לחלופת מעצר באאאא, בפיקוח הוריו.

4. ביהמ"ש עיין עיון ראשוני בחומר החקירה וקבע כי אין מקום לבחון את חלופת המעצר כבר בשלב זה וקבע כי קיימת תשתית לכאורית שדי בה לצורך הדיון, מבלי לקבוע מסמרות, בטרם השלמת העיון בחומר החקירה. כן נרשמה התרשמותו הראשונית של ביהמ"ש ממסוכנות משמעותית של המשיב כלפי המתלוננת והתנהגות אובססיבית כלפיה, ולאור זאת, הורה על המשך הדיון תוך קביעה כי מצופה מב"כ המשיב ללמוד את חומר החקירה ולהתייחס בכובד ראש לשאלת הראיות, העילה הסטטוטורית והצעת החלופה עד למועד הנדחה.

5. בדיון בפניו ב"כ המשיב סבור כי יש ראיות לכאורה בתיק, אך שקיימת בהן חולשה וכרסום משמעותי ועתר לשחרר המשיב לחלופת המעצר בבית הוריו באאאא ובנוסף לאפשר למשיב להתלוות לאביו לעבודה באזור המרכז, דבר שגם יאפשר פיקוח צמוד וגם יאפשר ריחוק גיאוגרפי.

ב"כ המשיב טען כי בנוגע לאירוע האחרון, הוא מתבסס בעיקרו על התלונה של המתלוננת, אשר מסרה מספר גרסאות שונות בנוגע לרקע, לאירוע, לאחותה, לאמה ובאופן שמכרסם במשקל התלונה.

נטען כי עדת הראיה מתארת ויכוח באוטו, אך לא יותר מזה.

בנוגע לרקע נטען כי אין מדובר בבני זוג הקרובים מזה כשנה, אלא הם היו בקשר בהסכמה, זמן קצר עובר לאירוע והמפגש ביום האירוע היה ביוזמת המתלוננת, שביקשה מהמשיב לבוא ולאסוף אותה. המתלוננת ניסתה להסתיר זאת מעדות שנחקרו בתיק, ולכן מסרה להן הסברים שונים וסותרים. עוד נטען כי במהלך הויכוח בזמן הנסיעה, לטענתה המשיב לקח לה את הטלפון, לטענתו גם היא לקחה לו את הטלפון.

המתלוננת ביקשה מהמשיב להחזיר אותה לביתה והוא סירב ואמר לה שהוא לא נהג שלה ואז עלה לביתו. בשלב זה, היא הביאה 4 אנשים לבית המשיב כדי שיקחו את המכשיר הטלפון שלה ממנו, בעוד המכשיר שלו אצלה.

בנוגע לאירוע מחודש מרץ - נטען כי מדובר בתלונה כבושה. המשיב מסר הסבר לשוטרים שהגיעו אל הבית לגבי שברי הזכוכית. מסר שהתעצבן בגלל משחק כדורגל ושבר כוס. השוטרים הבחינו על חבלות על שניהם ושניהם החליטו לא להתלונן.

7. הוצגו לביהמ"ש תמונות שמסרה אמו של המשיב, שגם העידה על כך במשטרה, התומכות בטענה שקיים קשר זוגי, שהשניים אינם פרודים ובאופן שאיננו מתיישב עם התמונה. בנוסף, אמו של המשיב מסרה על סכומי כסף שלוו ונתנו למתלוננת. עולה חשש להתנהגות של המתלוננת שמשתנה בהתאם למצב הכלכלי של המשיב.

8. המאשימה סבורה שאין כרסום בראיות. נטען כי עיון בהודעות המתלוננת ובעימות בינה לבין המשיב, מלמד על סימני אמת מרובים. נטען כי המשיב קושר את עצמו לאירועים באופן שמצמצם את המחלוקת והוא מכחיש רק ביצוע של "אקטים פליליים". נטען כי קיימים חיזוקים רבים: פנייה למוקד 100 של עוברת אורח שאינה מכירה את הצדדים, שמספרת באופן אותנטי על מה שראתה, על המצוקה של המתלוננת, מתארת את הנהיגה הפרועה ובאופן שמשלים את התמונה; דוחות השוטרים וחיזוקים בעדויות בני משפחה.

9. לגבי האירוע ממרץ- המשטרה הוזמנה למקום והתרשמה מהזירה, עוד לפני שניתנה גרסת המתלוננת. נצפו שברי זכוכית, דם, קיימת עדות של אזרחית שפנתה למשטרה בטענה שהיא שומעת צעקות ואלימות. באותו שלב, לא הוגשה תלונה והודעת המתלוננת היום נותנת הסבר ומשלימה את הראיות שנאספו בזמן אמת.

10. נטען כי עילת המעצר היא סטטוטורית. עוד נטען כי החלופה המוצעת נבחנה כבר בשלב החקירה וביהמ"ש התייחס

אליה. כן נטען כי החלופה אינה מספקת הרחקה גיאוגרפית. בנוסף נטען למעורבות החלופה בקשר וכן לחקירת האם באזהרה בחשש לשיבוש הליכי משפט. לענין זה המדינה הצהירה בדיון הקודם כי טרם התקבלה החלטה בנוגע לגורלו של התיק.

לאור זאת נטען כי מדובר במסוכנות גבוהה ואין לשחרר לחלופה המוצעת.

דיון והכרעה

11. עיינתי בחומר הראיות ובחנתי את טענות ב"כ המשיב ואיני סבורה כלל כי קיימת חולשה בתשתית הראייתית. להלן פירוט התשתית הראייתית העולה מהתיק:

הודעת עדת הראיה

12. תחילתה של החקירה בפניית אזרחית, עדת הראיה למשטרה. בחקירתה מיום 25.1.20 מסרה, שבעת שעמדה ברמזור אדום הבחינה ברכב מאחוריה מתנדנד והבחינה במראה בני זוג "מתווכחים באלימות". הבחינה כי הנהג "תפס את הנוסעת", "ניער אותה". כן תיארה שהנוסעת צפרה וניסתה לצאת, בשל כך יצאה מהאוטו ונגשה אל המכונית, תוך שהיא נצמדת לחלון של הנוסעת. בשלב זה הרמזור התחלף "הנהג חתך אותי והמשיך בנסיעה פרועה צפונה".

לשאלת החוקרים מסרה כי האישה נראית במצוקה. כמו כן מסרה "נראה כאילו הגבר לקח מהבחורה משהו והיא ניסתה להחזיר... נראה שהיא ממש ניסתה להחזיר משהו".

13. די בכך, לסתור את טענת ב"כ המשיב כי אין מדובר בתיאור המחזק את התלונה, מעבר לקיומו של ויכוח בין השניים. הדברים נאמרים ביתר שאת, נוכח גרסת המשיב שמכחיש במסגרת גרסתו גם את התיאור של עדת הראיה ובכלל זאת מכחיש שהמתלוננת צפרה ללא הפסקה, מכחיש מגע פיסי עליו מוסרת העדה, וכפי שיפורט להלן.

הודעות המתלוננת:

14. הודעה מיום 26.1.20 שעה 12:47. המתלוננת מוסרת שאתמול היתה בבית של אחותה, ירדה לעשן סיגריה לבד ואז ראתה את המשיב מגיע ברכבו, עצר לידה וביקש ממנה להיכנס לאוטו ולדבר איתה "הוא בכה ממש". לדבריה נכנסה ועוד לפני שהספיקה לטרוק את הדלת "הוא התחיל לנסוע כמו מטורף" וכן איים עליה את האיום המפורט בכתב האישום.

לדבריה התחילה לצרוח, תוך כדי כך שהיא צופרת בהגה כדי שאנשים יראו והוא גם היה ממש שיכור. כשאמרה לו שהיא מתקשרת לאמא שלה, תלש לה את הטלפון מהיד ותקף אותה בבית החזה. לדבריה, כשהגיעו לרמזור, צפרה בהגה בזמן שהוא דוחף אותה בשתי הידיים, נעל את הדלתות כדי שלא תוכל לצאת. לדבריה, בשלב זה יצאה אישה מהרכב שלפניהם, באה לכיוונם, ראתה אותה בוכה "אני עשיתי לה תנועה עם הידיים של בבקשה"

ואז הוא עקף את האישה ונסע לכיוון הבית שלו.

המתלוננת מתארת פחד ולדבריה "התחלתי לחשוב על דברים שהוא עשה לי בעבר".

המתלוננת מתארת נהיגה פרועה עד לביתו, שם הצליחה לפתוח את הדלת ומתארת שבשלב הזה, כשהדלת פתוחה, המשיב נסע רוורס וגרם לכך שהדלת הפתוחה פגעה בה. אז המשיב חיפש את הטלפון שלה שנפל לו מהיד, מצא אותו וסירב להחזיר לה, דחף אותה ועלה לביתו.

לדבריה, בשלב זה, ראתה 4 גברים שהיא לא מכירה וביקשה את עזרתם והצביעה על המשיב שגנב לה את הטלפון. הם באו איתה, היא פתחה את הדלת שלא היתה נעולה (מוסרת שהמשיב מתגורר בדירה שמחולקת ל-3 יחידות), ניגשה ליחידה שלו, ביקשה את הטלפון וכן תיארה את המשך האירוע, לרבות תקיפת הבחורים כמתואר בכתב האישום.

בשלב זה שהמשיב יצא מה דירה, הבחינה במכשיר הטלפון שלו בתוך הדירה, לקחה אותו ויצאה. לדבריה, מאז, המשיב מחייג ממכשיר הטלפון שלה, שולח הודעות, מקריא הודעות מתכתובות פרטיות מאנשי הקשר שלה, חוסם אנשי קשר. בלילה הגיע לכתובת מגוריה וצעק. לדבריה לא הגיבה והבטיחה לאמה שבבוקר תיגש לתחנת המשטרה, ואולם עוד בטרם הספיקה לעשות כן, השוטרים הגיעו לביתה.

המתלוננת מוסרת שאין לה סימני חבלה אלא כאבים בלבד. מסרה שהיא מפחדת מהמשיב.

לדבריה אמה ואחותה ניסו לשכנע אותה להגיש תלונה במשטרה כבר אתמול, אבל היא לא רצתה. כמו כן, מוסרת שהיה טיפול משטרתי באירוע קודם, שאז לא הגישה תלונה "וזו היתה טעות של החיים שלי ואני מודה בזה".

לשאלת החוקר למה לא התלוננה אז, השיבה: "כי אהבתי אותו והחלטתי פשוט לסיים את הקשר וזהו. לא ידעתי שזה יהיה לי מסוכן ככה". בשלב זה, מפרטת את פרטי האירוע מחודש מרץ, המפורט בכתב האישום. לדבריה המשיב היה שיכור, מתארת את ההתנהגות התוקפנית בבית, כמפורט בכתב האישום וכן מפרטת את ההתנהגות האלימה כלפיה, את חשדו של המשיב שהיא "בוגדת" והמכות שהרביץ לה בעקבות זאת, שהיא מכנה "מכות רצח".

המתלוננת מוסרת את הפירוט המופיע בכתב האישום, לרבות הזכוכיות על הרצפה, גרירתה על הזכוכיות, דם שהיה על הרצפה בעקבות כך שנחתכה, החניקה שלה וכן שצרחתה "הצילו".

מוסרת שהשוטרת שהגיעה למקום ראתה את הסימנים, אבל היא סירבה שתצלם אותה. לדבריה היא שלחה לאמא שלה את התמונות של החבלות וגם לאחותה, אך לה עצמה אין עוד את התמונות כי החליפה מכשיר טלפון. לדבריה לא קיבלה טיפול רפואי "אני מטומטמת לא הלכתי, אני ממש מצטערת שלא עשיתי את זה".

המתלוננת חוזרת ומסבירה שלא שיתפה פעולה עם החוקרים "מרוב שאהבתי אותו".

לדברי המתלוננת המשיב גילה שיש לה בן זוג אחר ומאז מחכה ליד הבית שלה, מגיע לעבודה שלה, שכר דירה בקרבתה, ממתין לה מתחת לבית אחותה. לדבריה, אתמול "הבנתי שהוא מחפש אותי בכוונה תחילה ושהוא

יעשה לי משהו".

לדבריה, היתה מתעלמת ממנו כשהגיעה לביתה. אמה ואחותה היו רואות אותו ותמיד לפני שהגיעה לבקר אותו, התקשרה כדי לבדוק אם הוא שם ואם הוא שם - נמנעה מלהיכנס כדי לא להיתקל בו. לדבריה "אמרתי לו שהוא מסוכן לי, אני לא אוהבת אותו ושאני לא רוצה לפגוע בו ושהוא יתן לי להמשיך את החיים שלי".

המתלוננת מוסרת "הוא אמר לי שהוא לא מוכן לוותר, שהוא מעדיף למות מאשר לחיות בלעדי, לא אכפת לו שיעצרו אותו, לא אכפת לו שום דבר, רק שאני אהיה על ידו".

המתלוננת מתארת אירועים קודמים נוספים שכללו בעיקר גרימת נזק לעצמו, למשל חיתוך היד בזכוכית במריבות בעבר כשרצתה להיפרד ממנו. לשאלת החוקר עמדה על כך שאינה מעוניינת לדווח על אירועים נוספים. בנוסף אמרה: "אם אני אתמול הייתי נשארתי איתו לבד בדירה הוא היה רוצח אותי חד משמעית... אני מכירה את המבט הזה, זה אותו מבט שהיה לו באותו אירוע... הוא ניסה הכל שאני אסכים להיות איתו בסיטואציה שאנו לבד בדירה שלו ואני אומר לך חד משמעית שהוא היה רוצח אותי".

15. הודעה מיום 26.1.20 שעה 15:09. המתלוננת מוסרת שהמשיב שלח לה תמונות של צילומי מסך של הודעות אינטימיות והתכתבות בינה לבין זוגה הנוכחי. החוקרת מעיינת במכשיר הטלפון, נוכח הודעת המתלוננת שהמשיב מחק לה התכתבויות וכן מבחין בצילומי מסך שבוצעו במכשיר הטלפון התומכות בטענת המתלוננת, לגבי העתקת תכתובות ותמונות. צילומי המסך נאספו לתיק החקירה.

יצוין כי מכשיר הטלפון של המתלוננת נתפס מידי המשיב.

16. הודעה מיום 28.1.2020 - שעה 15:11:

המתלוננת מבהירה כי צילומים מיום 15.3.19, צולמו על ידי חברתה שהגיעה למקום מספר שעות אחרי האירוע. לדברי המתלוננת, החברה רצתה למסור עדות, אבל היא סירבה לכך.

לדבריה "אני רציתי אז שיבטלו את הכל כי אהבתי אותו וחשבתי שאם אני ארפה הוא פשוט ילך".

המתלוננת מתייחסת לסימנים על צווארה כתוצאה מהחניקה עם החולצה שחנק אותה המשיב וכן חבלות על הפנים כתוצאה מכך שדרך לה על הראש ובעט לה בראש.

כמו כן מציגה לחוקר סימן של צלקת על הברך שלטענתה היא תוצאה של אותו אירוע.

המתלוננת מכחישה שהזמינה את המשיב לאסוף אותה באירוע האחרון, לדבריה "כל פעם שהוא ניסה ליצור איתי קשר אני הזכרתי לו שאנחנו לעולם לא נהיה זוג ולא משנה כמה שהוא ילחם, שזה כבר לא תלוי בי ואפילו המשפחה לא תיתן לזה לקרות".

המתלוננת מאשרת שהמשיב אכן קנה את מכשיר הטלפון שלה, לדבריה קנה לה את המכשיר אחרי שהוא שבר

לה את הטלפון הקודם שלה באירוע מחודש מרץ.

המתלוננת מכחישה את הטענות להמשכיות בקשר ביניהם, שביקרה בדירתו, אך מאשרת שהתקשרה למשיב. לדבריה "אני הייתי עצבנית כי הוא שלח הודעות לידידים מהפייסבוק שלא יתקרבו אליי".

המתלוננת מדגישה שהמשיב חטף לה את הטלפון בזמן נסיעה ולדבריה את הטלפון שלו היא לקחה רק בדירה שלו.

לדבריה "אני לא משקרת, אני פגועה נפשית ממנו, אני נשאר לי צלקות, אני מתעוררת מחלומות וסיוטים בגללו, רק התחלתי לעקל את זה שהוא בעצם באותו יום ניסה לרצוח אותי".

17. הודעה ממרץ 2019:

המתלוננת מכחישה אלימות באירוע, לדבריה היה ויכוח בלבד, אין לה הסבר לזכויות על הרצפה, אין הסבר לחפצים השבורים. לדבריה הבית רק מבולגן. מכחישה קיומם של חבלות. לדבריה לא חוששת מהמשיב ומסרבת להמשך טיפול משטרי.

הודעת המשיב מיום 26.1.20:

18. המשיב מאשר שמכשיר הטלפון של המתלוננת נמצא אצלו ומוסר שמכשיר הטלפון שלו נמצא אצל המתלוננת

לבקשת החוקר להסביר תגובתו: "זה טלפון שלי, אני קניתי".

המשיב שלקח אותו כי היא לקחה את שלו. לטענת המשיב, הוא והמתלוננת פרודים, פחות משבועיים, לאחר שלוש שנים של זוגיות.

לדברי המשיב, פגש את המתלוננת אתמול, לאחר שהמתלוננת התקשרה אליו פעמים רבות, הזמינה אותו לבוא, הם קבוע להיפגש, ביקשה שיאסוף אותה מבית אחותה.

במהלך הנסיעה "אולי התעצבנה שאני איחרתי ואז אמרה לי שאני אקח אותה לבית שלה".

לדבריו, סרב, כי "אני לא נהג שלה" ועצרה ליד ביתו.

לדבריו, בשלב זה, הטלפון שלה היה אצלו "לקחתי לה אותו והיא לקחה את שלי".

מאשר שסרב להחזיר לה.

לדבריו, עלתה אחריו והוא אמר לה שלא רוצה איתה שום קשר וסגר את הדלת.

לדבריו נקבעה פגישה מאוחרת יותר לה חלפת מכשיר הטלפון והיא לא הגיעה.

למשיב אין הסבר למה המתלוננת מגישה את התלונה. לדבריו היא יוצאת עם מישהו והוא איחל לה בהצלחה. לדבריו, הם נמצאים בקשר טוב, היא ישנה אצלו,

לגבי האירוע בחודש מרץ הוא מכחיש, לדבריו "יש לה אולי דמיונות".

לדבריו, אולי היא רוצה "להעלים אותי" כי יש לה בן זוג אחר, למרות שהסכימו לפרידה ונשארו ידידים. לדבריו, מדובר "בהמצאות" "התנכלות, רק בגלל שאתמול לא לקחתי אותה לבית".

המשיב מכחיש שאיים על המתלוננת. המשיב מכחיש שלא אפשר לה לרדת מהרכב ושצפרה בלי הפסקה כדי שאזרחים יעזרו לה.

לדבריו, "זה הוליווד מה שאתה מתאר".

המשיב מכחיש את התיאור שנמסר על ידי הנהגת עוברת האורח, לדבריו: "שתבוא האזרחית הזו ותגיד לי מה השטויות האלה, מה ההמצאות האלה". ועומד על כך, "לא היה דבר כזה".

מכחיש שתפס את המתלוננת.

המשיב מכחיש שנהג בפראות.

כמו כן המשיב מכחיש שחדר למכשיר הטלפון של המתלוננת ושצילם ממנו דבר מה.

בהצגת צילומי מסך, שצולמו בעת חקירת המתלוננת, המשיב לא מוסר הסבר.

בנוגע לאירוע מחודש מרץ המשיב מכחיש שנהג באלימות, טוען שמדובר בהמצאה. לדבריו "אני לא יודע על מה היא מדברת". מוסר ש"מעכשיו אני שותק", "שהכל עלילה".

בנוגע לטענת המתלוננת לגבי הקעקוע, המפורטת בכתב האישום, בתחילה המשיב מתחמק בחקירתו, בסופו של דבר החוקר מציין שמבחין באותו קעקוע, המשיב מסרב לאפשר לצלם את התמונה.

כמו כן, מכחיש את הטענות לגבי ניסיונות פגיעה עצמית בעבר, מוסר הסברים שונים לגבי חתכים על זרועותיו, אך מסרב לבקשת החוקר לתעד אותם.

ראיות נוספות

19. צודק ב"כ המאשימה, כי קיימות בתיק מספר ראיות חיצוניות, המחזקות את התלונה ובאופן שאינו מתיישב עם גרסת המשיב. להלן יפורטו התמיכות העיקריות:

אחותה של המתלוננת נחקרה ביום 28.1.2020. האחות מתארת ביחס לשני האירועים המתוארים בכתב האישום, את אמרת קורבן האלימות בסמוך מאד לאירועים. כמו כן העדה מתארת את תגובתה הפיסית והרגשית של המתלוננת וגם זאת ביחס לשני האירועים המתוארים בכתב האישום. בנוסף, ביחס לאירוע ממרץ 2019

העדה מתארת כי ראתה במו עיניה, למחרת היום, את החבלות על צווארה וראשה של המתלוננת. בנוסף, העדה מתארת את שיחת הטלפון עם המשיב לאחר האירוע האחרון ואת סירובו של המשיב להחזיר למתלוננת את מכשיר הטלפון לאחר שהודיעה לו, שהמתלוננת לא תגיע לפגישה לבדה. וזאת, באופן שאינו מתיישב עם תיאור המשיב. כמו כן, העדה מתארת את סירובה של המתלוננת להגיש תלונה נגד המשיב.

בנוסף לכך, העדה מוסרת לגבי המשיב: "הוא בן אדם פסיכופט", "הוא אובססיבי אליה ברמה של לברוח ממנו כמו מאש", "אם הוא היה מעלה אותה לבית באירוע האחרון אני לפי דעתי היא היתה יכולה למות".

הודעת אמה של המתלוננת מיום 28.1.2020, מתארת גם היא את אמרת בתה, בבחינת אמרת קורבן אלימות, בסמוך מאד לשני האירועים המתוארים בכתב האישום. כמו כן האם מתארת את תגובתה הרגשית והפיסית של המתלוננת לאחר האירוע האחרון: ("היא היתה מאוד בפאניקה, כולה היתה לבנה", "היא אמרה לי שהיא ניצלה מהמוות", "היא היתה חיוורת מאוד, היא אפילו פחדה לעלות לבית שהוא לא יגיע, אני אמרתי לה אל תפחדי").

העדה גם מתארת את הגעת המשיב בהמשך הלילה מתחת לביתה, ואת צעקותיו וקריאותיו למתלוננת. מוסרת שקמה ממיטתה וזיהתה אותו דרך החלון ולאחר שצעקה עליו "לך מפה" ואז הוא הניע את האוטו ונסע. יצוין, כי המשיב מכחיש את הדבר.

בנוסף, העדה מתארת כי הבחינה במו עיניה, למחרת האירוע מחודש מרץ, בחבלות על המתלוננת. היא ראתה את המתלוננת פצועה, עם עין אדומה, אודם בצוואר וחתכים ברגל מזכוכיות. לדבריה, הפצירה במתלוננת להתלונן ואף רצתה ללכת בעצמה אל המשיב אבל המתלוננת פחדה ולא הסכימה ואמרה שהיא תטפל בזה.

הודעת חברתה של המתלוננת מיום 29.1.2020: העדה שמעה מפי המתלוננת את תיאור שני האירועים מתוארים בכתב האישום, בבחינת אמרת קורבן אלימות. בנוסף, העדה קיבלה מהמתלוננת, כבר למחרת האירוע בחודש מרץ, תמונות של החבלות על גופה. יצוין, כי מדובר בתמונות שנמצאות בתיק החקירה לאחר שהמתלוננת ביקשה אותן מהעדה ומסרה אותן לשוטרים. בעניין זה המתלוננת מסרה, כאמור, שלה עצמה אין את התמונות כי החליפה מכשיר טלפון אבל שלחה אותן לחברתה. כעולה, העדה מאשרת את הדבר. מכאן, הטענה כי אין בתיק אינדיקציה למועד התיעוד או נסיבות התיעוד, דינה להידחות בשלב דיוני זה.

עוד יצוין, כי התיעוד בתמונות שבתיק, תואם באופן מדויק את פרטי התלונה ותיאור האלימות ויותר מכך, הוא תואם באופן מלא גם את תיאור העדות האחרות לגבי הדברים שהמתלוננת מסרה להן **באותו מועד** וכן את התיעוד בדוחו"ת השוטרים שהגיעו אל הזירה **ביום האירוע בחודש מרץ** והבחינו במו עיניהם באותן חבלות בדיוק (בפנים ובצוואר). יובהר ויוזכר, כי גם באותו אירוע, כמו באירוע הנוכחי, המשטרה נקראה אל המקום בשל קריאת שכנה שהתעוררה משנתה מרעש הצעקות והחפצים הנשברים. העדה מתארת את אירוע האלימות הקודם המפורט בכתב האישום, מאשרת שהמתלוננת שלחה לה תמונות של החבלות וסיפרה לה שהשכנים שמעו צעקות והזמינו משטרה. העדה מתארת גם את מצבה הנפשי והרגשי של המתלוננת עת פגשה אותה למחרת היום וניסתה להרגיע אותה, וללוות אותה להגיש תלונה אך המתלוננת לא רצתה. העדה מוסרת, שהמתלוננת פחדה להישאר לבד בבית, שפחדה, לא ישנה בלילות ולא הפסיקה לבכות. העדה גם הבחינה במו

עיניה בחבלות על גופה של המתלוננת וכן בבית ההפוך. העדה גם מתארת, את פניות אמו של המשיב אל המתלוננת באותו היום ועניין זה הוא בעל חשיבות בהמשך בבחינת התאמת החלופה המוצעת.

לדבריה, למחרת באה אל המתלוננת, ניסתה להרגיע אותה, הציעה ללוות אותה להגיש תלונה והיא לא רצתה. גם כשבא שוטר היא התעקשה שלא. לדברי העדה, בזמן שהיו בבית אמא של המשיב שלחה למתלוננת הודעות שהכל יהיה בסדר והיא תטפל בו. מוסרת שהמתלוננת היתה בסערת רגשות, רעדה, והיו לה סימנים בצוואר. מתארת את האירוע כפי שזוכרת שהמתלוננת סיפרה לה.

העדה מוסרת ביחס למשיב: "הוא היה קנאי לה, תמיד שולח הודעות איפה היא, עם מי היא נמצאת, מתקשר בידאו, מתקשר לחברות, מתקשר לדעת איפה היא. הוא שמע שהיא היתה בקשר עם מישהו, לא הפסיק להתקשר אליה 100 שיחות. אני ראיתי את זה".

כאמור, בנוסף למפורט לעיל, בתיק גם **הודעת השכנה** מיום 16.3.19 שמתארת צעקות, רעש של שבירת חפצים וצעקות "של סכסוך". אמרה זו אינה מתיישבת עם הודעת המשיב מיום האירוע וגם לא עם הודעת המתלוננת (המכחישה) מאותו מועד, שאז שני בני הזוג הכחישו השלכת חפצים והמתלוננת לא ידעה להסביר את הזכויות על הרצפה ועמדה על כך, שיש בלאגן בבית כי היא לא הספיקה לסדר.

כאמור, בתיק שנפתח בגין האירוע מחודש מרץ, מצויים גם **דוחו"ת הפעולה של השוטרים** שהגיעו אל הזירה והם מתארים, ביום האירוע, את הזירה בבית, חפצים שבורים, זכויות על הרצפה, דם על זרועו של המשיב, חבלות על צווארה וראשה של המתלוננת. כמו כן תיארו התנהגות בלתי רגועה של המשיב שהשתולל וגידף את השוטרים.

20. מכאן, כי בנוסף להודעת המתלוננת כיום, שאכן נכבשה, קיים גם תיעוד חיצוני, ממספר מקורות, לגבי אירוע זה "מזמן אמת" (עדויות מסוגים שונים, דוחו"ת שוטרים, תמונות). בנסיבות אלה, בהן גם ההסבר שמסרה המתלוננת לכבישת העדות קוהרנטי, נתמך בעדויות נוספות, ומסתבר יותר מחומר הראיות המתעד את הזירה ואת החבלות לעומת חוסר שיתוף הפעולה שבמקור, איני סבורה כלל כי קיים כירסום בראיות בנוגע לאירוע חמור זה.

אציין, כי בתיק גם תיעוד של **צילומי המסך** שאותם על פי הטענה צילם המשיב כשחדר למכשיר הטלפון של המתלוננת, בו החזיק שניגוד להסכמתה בהקשר לאירוע האחרון. צילומי מסך אלה, שנאספו ממכשיר הטלפון של המתלוננת בנוכחות החוקר במהלך חקירתה, תומכים גם הם בתלונה ואין בגרסת המשיב, המכחישה את המעשים, כדי ליישבם. ואכן, כאש מוצגות למשיב בחקירתו הצילומים המשיב נמנע מלמסור כל הסבר.

21. נוכח כל האמור לעיל, אינני סבורה כי קיים כירסום כלשהו בתשתית הראייתית הלכאורית. מדובר בתלונה הנתמכת בראיות חיצוניות, ממספר סוגים וממספר גורמים כאשר אין כפי המשיב הסבר לראיות המוטחות בו וגרסתו אינה מתיישבת עם אותן ראיות חיצוניות.

ב"כ המשיב הדגיש, כבסיס לטענת המהימנות בנוגע למתלוננת, שאותה סבר שיש מקום להעלות כבר בשלב דיוני זה, כי המתלוננת מסרה הסברים שונים לעדות שונות בנוגע לרקע למפגש עם המשיב באותו הלילה. מקריאת העדויות והדברים בשלמותם אני בספק אם ניתן לקבוע כי מדובר בפערים, מכל מקום אין מדובר בפערים מהותיים הנוגעים לליבת האירועים.

עילת המעצר

22. בהקשר אחרון זה אציין, כי גם אם אניח לזכות המשיב את הטענה, כי תקופת הפרידה בין השניים איננה ארוכה כפי שהמתלוננת מתארת, או כי גם בתקופת הפרידה נפגשו ביניהם, לרבות מפגשים בעלי אופי "זוגי", אין בכך כדי לסייע למשיב בשלב הדיוני הזה לנוכח התשתית הראייתית שתוארה לעיל. נהפוך הוא: יש בדבר כדי להסביר ולהדגיש עוד יותר, את עוצמת המסוכנות ואת הזהירות שעל בית המשפט לנקוט בה במקרה זה, לאור הספק הרב העולה מהתיק כולו - ולרבות בנוגע לאירוע האחרון - בדבר רמת המוגנות העצמית של המתלוננת ויכולתה להגן על עצמה ולהבטיח את שלומה.

23. בהקשר זה גם אציין, כי בנוגע לחלק מאסופת הצילומים שהעביר ב"כ המשיב לעיוני, חלק מהתמונות אינן נושאות תאריך ולא ניתן להבין מתוכן על מקורן. כמובן, מדובר בעניין שהאם תוכל להעיד לגביו במהלך המשפט. וביחס לצילום הודעת טקסט מהמתלוננת שנטען כי הוא מחודש ספטמבר, ראשית יצוין, כי התמונה שהוצגה לעיוני היום לא עולה כי מדובר בטקסט מחודש ספטמבר. התאריך על גבי התמונה הוא **בסוף** ההודעה והתאריך בראש ההודעה הנטענת אינו נצפה בתמונה כלל. ואולם, גם אם אניח לזכות המשיב כי מדובר בהודעה שנשלחה בחודש ספטמבר האחרון, בהינתן שהיא נשלחה לאחר אירוע האלימות החמור מחודש מרץ, איני מוצאת כיצד יש בדבר לסייע למשיב, שכן ההודעה תומכת בחשש העולה ממילא מהתיק, לרמת מוגנות עצמית נמוכה של המתלוננת וכן הוא תומך בטענה המדינה, למעורבות גבוהה של אמו של המשיב בקשר הזוגי, שאינו מאפשר לאשרה כמפקחת בתיק.

האמור לעיל הוא מעבר לצורך, שכן, עילת המעצר במקרה זה היא סטטוטורית ולאור המתואר לעיל לא ניתן לומר כלל כי המשיב הפריך את חזקת המסוכנות בעניינו.

24. כמפורט לעיל, גם מיתר הראיות ומיתר העדים עולות אינדיקציות להתנהלות אובססיבית, דרשנית, קיצונית וחסרת גבולות מצד המשיב בכל הנוגע ליחסיו עם המתלוננת, רצונה להיפרד ממנו, השלמתו עם הפרידה ועם קיומה של זוגיות חדשה.

25. בנוסף, עולות אינדיקציות מהתיק, שלא נשללו, לביצוע עבירות תחת השפעת אלכוהול, גורם שהוא מגביר מסוכנות.

26. התרשמתי ממסוכנות בעוצמה גבוהה, שבשלב זה, ובטרם חקירה מעמיקה, לא אוכל לקבוע כלל, כי עניינו של המשיב במקרה זה מאפשר שקילת חלופה בכלל. לא נחה דעתי בשלב זה, כי מדובר במסוכנות מסוג וממין שניתן

לאיין במסגרת חלופה כלשהי. לכל הפחות, צריך יהיה במקרה זה לקבל הערכה מקצועית מקיפה של שירות המבחן לגבי מכלול הרבדים המרכיבים במקרה זה את מסוכנות המשיב, ובכלל זאת הערכת מידת המוגנות העצמית של המתלוננת.

החלופה המוצעת

27. בשים לב לאמור לעיל, איני סבורה כי ניתן בתיק זה לבדוק חלופה באולם כלל. וכל חלופה, אם תעמוד בתנאי סף חיוניים, תצטרך להיבחן באמצעות תסקיר.

28. ואולם בנוגע לחלופה הספציפית המוצעת ניתן לומר כבר בשלב זה, ועוד בטרם בדיקה, כי אינה יכולה להתאים לתמונת המסוכנות העולה מהתיק, וזאת משני נימוקים שונים:

האחד, מיקומה של החלופה בתחומי העיר אxxא, עיר מגוריה של המתלוננת ושל עדות נוספות שבתיק, ובאופן שאינו יכול לספק הרחקה מספקת ובעיקר - זמן התראה מספק במקרה של הפרת תנאים.

השני, מעורבות החלופה המוצעת, ובעיקר אמו של המשיב, בקשר הזוגי המורכב שבין שני בני הזוג במהלך התקופה כולה והעולה מהודעתה במשטרה (בה נחקרה באזהרה בחשד לשיבוש הליכי משפט) ולפיה קיימת מעורבות רגשית רבה ובעלת עוצמה בסכסוך, באופן שלא מאפשר מתן אמון כי תוכל להתמקד בתפקידה כמפקחת, לדקדק במעשייה של בנה (שחלקם מערבים גם שימוש באמצעים טכנולוגיים), לבחון אותם באופן ביקורתי ולדווח מיידית ובאופן אסרטיבי בכל מקרה של הפרה. בהקשר זה יצוין, כי טענת המתלוננת העימות לגבי מעורבות בעייתית של אמו של המשיב בקשר הזוגי, לרבות מודעותה לאלימות קודמת נתמכת הן בעדות חברתה של המתלוננת והן בהודעת האם עצמה, שבסופו של דבר נאלצה לאשר בחקירה, כי לפחות במקרה אחד תיעדה סימן חבלה על ידה של המתלוננת והמשיב אישר בפניה שהוא גרם לו.

29. נוכח האמור לעיל, אם קיימת במקרה זה חלופת מעצר הדוקה והרמטית, מחוץ לתחומי העיר אxxא, שאינה כוללת את אמו של המשיב, בית המשפט ישקול להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן. לאחר קבלת התסקיר ובהתאם לאמור בו, יוכל בית המשפט להרשם האם מקרה זה מתאים, עקרונית, לשחרור לחלופה ולהתייחס לתוכן החלופה.

יובהר, כי עצם הנכונות להפנות לתסקיר במקרה זה, בשים לב לעוצמת המסוכנות ממנה ניתן להתרשם מהתיק, נעשית בשים לב לגילו הצעיר של המשיב ולעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות. לולי כן, הייתי נוטה כבר בשלב זה וללא תסקיר להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

30. הצילומים מוחזרים לידי ב"כ המשיב.

ניתנה היום, י"א שבט תש"פ, 06 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.